

slaget er omhyggelig udarbejdet. Det er noget, jeg antager er Tilfældet med alle de Forslag, som blive forelagte her baade fra Regeringens og private Medlemmers Side. Men Erfaringen viser ikke desto mindre, at der om forskellige Bestemmelser i saadanne Forslag kan være forskellige Meninger, og Meninger, der undertiden trænge igennem her i Tinget, saa at Forslagene undertiden blive forandrede. Jeg ser meget vel — deri er jeg enig med det ærede Medlem — at naar man vil have en Lov af blivende Varighed, maa man være streng i sine Fordringer om Sikkerhed. Men det er ogsaa en af mine Grunde til ikke at ønske en Lov af blivende Varighed, saa at man kan være mere laks i sine Fordringer til Sikkerheden og udbetale de Folk, som i Virkeligheden ved at betale mere end nødvendigt have skaffet Overskuddet til Veje, saa meget af Overskuddet tilbage som muligt. Hvad angaar Udtalelserne om Beregningen af Kvindernes Forsikringstal, er jeg jo næsten nødt til at gaa ud fra, at det er rigtigt, naar det ærede Medlem siger det, men jeg kan ikke godt bringe hans Udtalelser om, at Bestemmelserne her i Lovforslaget skulde være i nøje Overensstemmelse med de indvundne Erfaringer, i Overensstemmelse med den Beretning, vi have faaet fra Statsanstalten for Livsforsikring. Thi deraf har jeg faaet det Indtryk, at de værste af Kvindene gjorde sig dog ikke værre end 3 Aar ældre, end de blive jugerede til. — Det ærede Medlem havde forstaaet mig saaledes, at jeg havde klaget over, at Tiden for Statusopgørelsen var lovlig lang. Jeg har egentlig klaget over, at den var ulovlig lang, da Loven af 1871 fastsætter 6 Maaneder som den Tid, inden hvilken Anstalten skal kunne levere en saadan Opførelse. Det er muligt, at den Tid er lovlig kort og burde forlænges, men det er jo noget, som kan komme under Overvejelse. Jeg tillægger det meget stor Betydning i enhver Henseende, at Bonusudbetalingen kan finde Sted saa hurtig som muligt, efter at Statusopgørelsen har fundet Sted. Jeg takker den højtærede Minister for Udtalelsen om, at Stridigheder kunne blive unddragne fra Finansministeriets Afgørelse, thi ihvorvel det kan være meget rigtigt, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sagde, at der i Anstaltens Bestyrelse sidder prøvede og fremragende juridiske Kræfter — det ved jeg meget godt — selv om man vil sige, det kunne vi godt slaa os til Taals med, er

dog Sagen den, at den af Parterne, der taber sin Sag, kan appellere fra disse prøvede Kræfter til Finansministeriet, som maaské i det givne Tilfælde beklædes af en Ikke-Jurist. Man vilde altsaa næsten kunne sige, at man her appellerer fra Højesteret til en Underret. — Ja, der kunde jo være meget endnu at sige i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne, men jeg tror, at jeg kan slutte mig til, hvad den højtærede Minister og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds have sagt, at det muligvis egner sig bedst til i Enkelthederne at være Genstand for Forhandling i det eventuelle Udvalg.

Bramsen: Min Bemærkning om § 22 var ikke af formel Beskaffenhed, eftersom jeg virkelig var og endnu er af den Mening, at det kan medføre nogen praktisk Vanskelighed baade for Anstaltens Bestyrelse og de forsikringssøgende, at der i Bonusloven findes Bestemmelser, som forandre Statsanstaltens Lov, Tariffer eller Plan i den Form, hvori de foreligge for Øjeblikket. Hvis dette ikke var Tilfældet, vilde jeg heller ikke lægge Vægt paa, at denne Bestemmelse findes i Loven om Bonusudbetaling, saa meget mere, som jeg selv har haft Opmærksomheden henvendt paa og haft Øje for, at den indirekte ikke er uden en vis Forbindelse med Bestemmelsen om Bonusudbetaling. Helst saa jeg, at § 22 faldt bort, hvis den ikke har nogen videre Betydning, og hvis den har Betydning, synes jeg, det vilde være bedre at vedtage en Tillægslov til Statsanstaltens Love med dens Indhold, eftersom der saa i alt Fald var Adgang for Statsanstalten til at indlemme den i sine Love, hvad jeg ikke tror, at Anstalten vil kunne gøre, naar den findes her. Er der imidlertid ikke praktiske Vanskeligheder og Betæneligheder ved denne Form, frafalder jeg dette Punkt, men det, den højtærede Finansminister udtalte i saa Henseende, har egentlig ikke borttaget min Frygt for, at der dog kan være praktiske Vanskeligheder forbundet med den foreslaede Ordning.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.